

Sygn. akt II K 406/20

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 25 czerwca 2021 r.

Sąd Rejonowy w Jędrzejowie II Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący: Sędzia Janusz Szumski

Protokolant: st. sekr. sąd. Dorota Wróblewska

w obecności Prokuratora Radosława Garbacza

po rozpoznaniu w dniach 2.11.2020 r., 11.01.2021 r., 8.03.2021 r., 29.03.2021 r., 10.05.2021 r., 14.06.2021 r. sprawy

A. Ł. z d. Ł. córki J. i Z. z domu D.

urodz. (...) w J.

oskarżonej o to, że:

I. w dniu 2 stycznia 2020 roku w M., woj. (...) fałszywie oskarżyła obywatela W. A. A. przed organem powołanym do ścigania tj. jednostką Policji, o popełnienie przez w/w wymienionego mężczyznę na jej szkodę czynu zabronionego polegającego na doprowadzeniu jej przemocą do obcowania płciowego

tj. o przestępstwo z art. 234 k.k.

II. w dniu 3 stycznia 2020 roku przed Sądem Rejonowym w J. w sprawie o sygn. akt II Kp (...) będąc pouczona o odpowiedzialności karnej za składanie fałszywych zeznań, złożyła nieprawdziwe zeznania na okoliczność doprowadzenia jej do obcowania płciowego przez obywatela W. A. A. i jednocześnie fałszywie oskarżyła go przed organem powołanym do orzekania w sprawach o przestępstwo tj. przed w/w sądem o popełnienie w/w czynu zabronionego z art. 197 § 1 k.k.

tj. o przestępstwo z art. 233 § 1 k.k. w zw. z art. 234 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k.

III. w nocy z 1 na 2 stycznia 2020 roku w M., woj. (...) pozbawiła wolności A. A. poprzez uniemożliwienie mu opuszczenia mieszkania

tj. przestępstwo z art. 189 § 1 k.k.

IV. w nocy z 1 na 2 stycznia 2020 roku w M., woj. (...) poprzez zadawanie uderzeń rękoma po twarzy, szarpanie za włosy oraz zadawanie uderzeń filizanką w głowę naruszyła czynność narządu ciała A. A. na okres trwający nie dłużej niż 7 dni

tj. przestępstwo z art. 157 § 2 k.k.

I. uznaje oskarżoną A. Ł. winną popełnienia czynu zarzuconego jej w punkcie I aktu oskarżenia stanowiącego przestępstwo kwalifikowane z art. 234 k.k. i za to, na podstawie art. 234 k.k., wymierza jej karę 4 (czterech) miesięcy pozbawienia wolności;

II. uznaje oskarżoną A. Ł. winną popełnienia czynu zarzuconego jej w punkcie II aktu oskarżenia stanowiącego przestępstwo kwalifikowane z art. 233 § 1 k.k.

w zw. z art. 234 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. i za to, na podstawie art. 233 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 3 k.k., wymierza jej karę 10 (dziesięciu) miesięcy pozbawienia wolności;

III. uznaje oskarżoną A. Ł. winną popełnienia czynu zarzuczonego jej w punkcie III aktu oskarżenia stanowiącego przestępstwo kwalifikowane z art. 189 § 1 k.k. i za to, na podstawie art. 189 § 1 k.k., wymierza jej karę 3 (trzech) miesięcy pozbawienia wolności;

IV. uznaje oskarżoną A. Ł. winną popełnienia czynu zarzuczonego jej w punkcie IV aktu oskarżenia stanowiącego przestępstwo kwalifikowane z art. 157 § 2 k.k. i za to, na podstawie art. 157 § 2 k.k., wymierza jej karę 2 (dwóch) miesięcy pozbawienia wolności;

V. na podstawie art. 85 § 1 i 2 k.k. i art. 86 § 1 k.k. w brzmieniu obowiązującym do dnia 23 czerwca 2020 roku i w zw. z art. 4 § 1 k.k., łączy kary pozbawienia wolności orzeczone w punktach I, II, III i IV wyroku i tytułem kary łącznej wymierza oskarżonej A. Ł. 1 (jeden) rok pozbawienia wolności;

VI. na podstawie art. 69 § 1 i 2 k.k. i art. 70 § 1 k.k. wykonanie orzeczonej kary pozbawienia wolności warunkowo zawieszona na okres 2 (dwóch) lat próby;

VII. na podstawie art. 71 § 1 k.k. w zw. z art. 33 § 1 i 3 k.k. wymierza oskarżonej A. Ł. karę 80 (osiemdziesięciu) stawek dziennych grzywny, po ustaleniu wysokości jednej stawki na kwotę 20 (dwudziestu) złotych;

VIII. na podstawie art. 72 § 1 pkt 1 k.k. zobowiązuje oskarżoną do informowania kuratora sądowego o przebiegu okresu próby;

IX. przyznaje od Skarbu Państwa rady prawnej E. F. kwotę 1033,20 (jeden tysiąc trzydzieści trzy 20/100) złote tytułem kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej oskarżonej A. Ł. z urzędu;

X. na podstawie art. 627 k.p.k. zasądza od oskarżonej A. Ł. na rzecz Skarbu Państwa kwotę 1.673,41 (jeden tysiąc sześćset siedemdziesiąt trzy 41/100) złote tytułem kosztów sądowych, w tym 340 złotych tytułem opłat od wymierzonych kar i 1.333,41 złotych tytułem wydatków;

XI. na podstawie art. 624 § 1 k.p.k. zwalnia oskarżoną A. Ł. od obowiązku ponoszenia pozostałej części wydatków.

UZASADNIENIE

Formularz UK 1	Sygnatura akt	II K 406/20	
Jeżeli wniosek o uzasadnienie wyroku dotyczy tylko niektórych czynów lub niektórych oskarżonych, sąd może ograniczyć uzasadnienie do części wyroku objętych wnioskiem. Jeżeli wyrok został wydany w trybie art. 343, art. 343a lub art. 387 k.p.k. albo jeżeli wniosek o uzasadnienie wyroku obejmuje jedynie			

rozstrzygnięcie o karze i o innych konsekwencjach prawnych czynu, sąd może ograniczyć uzasadnienie do informacji zawartych w częściach 3–8 formularza.			
USTALENIE FAKTÓW			
Fakty uznane za udowodnione			
Lp.	Oskarżony	Czyn przypisany oskarżonemu (ewentualnie zarzucany, jeżeli czynu nie przypisano)	
1.	A. Ł.	<p>I. w dniu 2 stycznia 2020 roku w M., woj. (...) fałszywie oskarżyła obywatela W. A. A. przed organem powołanym do ścigania tj. jednostką Policji, o popełnienie przez w/w wymienionego mężczyznę na jej szkodę czynu zabronionego polegającego na doprowadzeniu jej przemocą do obcowania płciowego</p> <p>tj. o przestępstwo z art. 234 k.k.</p> <p>II. w dniu 3 stycznia 2020 roku przed Sądem Rejonowym w J. w sprawie o sygn. akt II Kp (...) będąc pouczone o odpowiedzialności karnej za składanie fałszywych zeznań, złożyła nieprawdziwe zeznania na okoliczność doprowadzenia jej do</p>	

		<p>obcowania płciowego przez obywatela W. A. A. i jednocześnie fałszywie oskarżyła go przed organem powołanym do orzekania w sprawach o przestępstwo tj. przed w/w sądem o popełnienie w/w czynu zabronionego z art. 197 § 1 k.k.</p> <p>tj. o przestępstwo z art. 233 § 1 k.k. w zw. z art. 234 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k.</p> <p>III. w nocy z 1 na 2 stycznia 2020 roku w M., woj. (...) pozbawiła wolności A. A. poprzez uniemożliwienie mu opuszczenia mieszkania</p> <p>tj. przestępstwo z art. 189 § 1 k.k.</p> <p>IV. w nocy z 1 na 2 stycznia 2020 roku w M., woj. (...) poprzez zadawanie uderzeń rękoma po twarzy, szarpanie za włosy oraz zadawanie uderzeń filizanką w głowę naruszyła czynność narządu ciała A. A. na okres trwający nie dłużej niż 7 dni</p> <p>tj. przestępstwo z art. 157 § 2 k.k.</p>	
Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za udowodnione	Dowód	Numer karty	
1.	W dniu 30 grudnia 2019 roku, za pośrednictwem internetowego portalu randkowego (...), A. Ł. nawiązała kontakt z obywatelem W. A.	wyjaśnienia oskarżonej	k. 242v – 244

	Pokrzywdzony przebywał w tym czasie wraz z rodziną w Polsce. A. Ł. zaprosiła go do swojego mieszkania podając adres oraz numer telefonu i oferując mu nocleg.		
zeznania A. A.	k. 116-118		
protokół oględzin telefonu A. A. akt PR Ds. (...)	k. 34-35 z akt PR Ds. (...)		
protokół oględzin telefonu A. Ł.	k. 57-97 z akt PR Ds. (...)		
2.	W dniu 1 stycznia 2020 roku w godzinach wieczornych A. A. przyjechał do M.. A. Ł. poprosiła go, by udał się z nią na pobliską stację paliw w celu zakupu alkoholu. Zakup sfinansował pokrzywdzony. Następnie oboje udali się do mieszkania oskarżonej.	wyjaśnienia oskarżonej	k. 242v – 244
zeznania A. A.	k. 116-118		
3.	W trakcie wizyty oskarżona i pokrzywdzony porozumiewali się ze sobą za pomocą tłumacza G., jako że nie znali swych ojczystych języków.	wyjaśnienia oskarżonej	k. 242v – 244
zeznania A. A.	k. 116-118		
protokół oględzin telefonu A. A. akt PR Ds. (...)	k. 34-35 z akt PR Ds. (...)		

protokół oględzin telefonu A. Ł.	k. 57-97 z akt PR Ds. (...)		
4.	Alkohol spożywała wyłącznie A. Ł.. Po pewnym czasie wypełnionym rozmową, robieniem wspólnych zdjęć i tańcem, z inicjatywy oskarżonej doszło do pocałunków oraz pieszczot, które zakończyły się odbyciem, w sposób nieprzymuszony, stosunku oralnego i dopochwowego.	zeznania A. A.	k. 116-118
opinia sądowo - psychologiczna	k. 320 – 321 i z akt PR Ds. (...) – k. 191 - 195		
protokół badania stanu trzeźwości A. A.	k. 4		
protokół badania stanu trzeźwości A. Ł.	k. 5		
protokół oględzin telefonu A. A. akt PR Ds. (...)	k. 34-35 z akt PR Ds. (...)		
protokół oględzin telefonu A. Ł.	k. 57-97 z akt PR Ds. (...)		
5.	Satysfakcją z podjętego współżycia seksualnego A. Ł. podzieliła się zarówno z pokrzywdzonym, jak i ze swoim znajomym A. S..	zeznania A. A.	k. 116-118
protokół oględzin telefonu A. A. akt PR Ds. (...)	k. 34-35 z akt PR Ds.(...)		
protokół oględzin telefonu A. Ł.	k. 57-97 z akt PR Ds. (...)		

6.	Po krótkim czasie za zgodą obu stron do kolejnego stosunku płciowego. Po jego odbyciu A. A. poinformował A. Ł., że jest zmęczony i chce mu się spać. Ta jednak domagała się kolejnego zbliżenia. Zachęcała go do odbycia stosunku zarówno słownie jak i dotykając go i podejmując wobec niego pieszczoty. Na stanowczą odmowę ze strony A. A., który oświadczył, że opuszcza mieszkanie, oskarżona zareagowała zdenerwowaniem i wyrzutami, że potraktował ją jak prostytutkę.	zeznania A. A.	k. 116-118
protokół oględzin telefonu A. Ł.	k. 57-97 z akt PR Ds. (...)		
protokół oględzin telefonu A. A. akt PR Ds. (...)	k. 34-35 z akt PR Ds. (...)		
opinia sądowo - psychologiczna	k. 320 – 321 i z akt PR Ds. (...) – k. 191 - 195		
7.	Oskarżona zamknęła drzwi wejściowe do mieszkania, chowając klucz, a tym samym uniemożliwiając A. A. wydostanie się z niego. Na prośbę pokrzywdzonego, by go wypuściła, nakazała mu wyjść przez balkon, mimo iż jej mieszkanie jej znajdowało się na drugim piętrze budynku. Napisała mu również na translatorze, że oskarży go o to, iż ją zgwałcił.	zeznania A. A.	k. 116-118

protokół oględzin telefonu A. Ł.	k. 57-97 z akt PR Ds. (...)		
protokół oględzin telefonu A. A. akt PR Ds. (...)	k. 34-35 z akt PR Ds. (...)		
opinia sądowo - psychologiczna	k. 320 – 321 i z akt PR Ds. (...) – k. 191 - 195		
8.	A. A. zadzwonił wówczas na numer alarmowy 112 z prośbą o pomoc. Oskarżona zaczęła go znieważać, szarpać, uderzać rękoma po twarzy, pociągala go za włosy. Zadawała też uderzenia filiżanką w głowę. W wyniku zastosowanej przemocy A. A. doznał obrażeń w postaci otarcia naskórka w okolicy ciemieniowo – czołowej prawej o wymiarach około 5 mm x 5 mm, pasmowatego otarcia naskórka na lewym przedramieniu o wymiarach około 7 cm x 0,5 cm, pasmowatego otarcia naskórka na grzbiecie lewej ręki o wymiarach około 6 cm na 0,3 cm, które naruszyły czynności narządów jego ciała na okres trwający nie dłużej niż 7 dni.	zeznania A. A.	k. 116-118
zeznania K. H.	k. 14-16, 315-316		
opinia sądowo-lekarska dot. A. A.	k. 37		
stenogram nagrania z (...)	k. 177-180		

	z akt PR Ds. (...)		
9.	Po chwili pokrzywdzony odebrał telefon z informacją, że funkcjonariusze są już w drodze na miejsce zdarzenia. Wtedy A. Ł. otworzyła drzwi mieszkania i kazała A. A. wyjść. Policjanci przeprowadzali czynności najpierw z pokrzywdzonym, który czekał na nich przed blokiem, a następnie w lokalu oskarżonej. W ich trakcie A. Ł. fałszywie oskarżyła A. A. o popełnienie przez niego na jej szkodę czynu zabronionego, polegającego na doprowadzeniu jej przemocą do obcowania płciowego.	zeznania A. A.	k. 116-118
	zeznania K. H.		k. 14-16, 315-316
10.	W dniu 3 stycznia 2020 roku, w sprawie oznaczonej sygnaturą akt II Kp (...), A. Ł. została przesłuchana w charakterze świadka – pokrzywdzonej przestępstwem zgwałcenia. Przed przystąpieniem do odebrania zeznań prowadzący tę czynność sędzia referent, pouczył ją o odpowiedzialności karnej za składanie fałszywych zeznań. Oskarżona zeznała nieprawdę, że w dniu 1 stycznia 2020 roku została	protokół przesłuchania świadka A. Ł.	k. 56-58

	przemocą doprowadzona do obcowania płciowego przez A. A., oskarżając go jednocześnie o sprawstwo tego przestępstwa.		
opinia sądowo - psychologiczna	k. 320 – 321 i z akt PR Ds. (...) – k. 191 - 195		
11.	<p>Postanowieniem z dnia 21 kwietnia 2020 roku prokurator Prokuratury Rejonowej w J., w sprawie PR Ds. (...)umorzy l śledztwo w sprawie doprowadzenia w nocy z 1 na 2 stycznia 2020 roku w M., woj. (...) przemocą A. Ł. do obcowania płciowego poprzez uderzanie ją i przytrzymywanie, w wyniku czego doznała ona dużego sińca podudzia prawego pod kolanem po stronie zewnętrznej , sińca na udzie lewym na powierzchni przedniej, sińca i otarcia naskórka na prawym przedramieniu, zerwania płytki paznokciowej palca II ręki lewej, które to obrażenia naruszyły czynności narządów jej ciała na okres trwający nie dłużej niż 7 dni tj. o przestępstwo z art. 197 § 1 k.k. i art. 157 § 2 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. Na skutek zażalenia wniesionego przez A. Ł., postanowieniem z dnia 22 lipca 2020 roku, wydanym pod sygnaturą akt II Kp (...), utrzymał w mocy zaskarżone postanowienie.</p>	postanowienie Sądu Rejonowego w Jędrzejowie w sprawie o sygn. II Kp (...)	k. 174 -175

12.	A. Ł. ma 43 lata. Nie była uprzednio karana. W czasie zarzucanego jej czynu miała zachowaną zdolność do rozpoznania jego znaczenia i pokierowania swoim postępowaniem.	karta karna	k. 249
opinia sądowo-psychiatryczna	k. 157-159		
Fakty uznane za nieudowodnione			
Lp.	Oskarżony	Czyn przypisany oskarżonemu (ewentualnie zarzucany, jeżeli czynu nie przypisano)	
1.	A. Ł.	<p>I. w dniu 2 stycznia 2020 roku w M., woj. (...) fałszywie oskarżyła obywatela W. A. A. przed organem powołanym do ścigania tj. jednostką Policji, o popełnienie przez w/w wymienionego mężczyznę na jej szkodę czynu zabronionego polegającego na doprowadzeniu jej przemocą do obcowania płciowego</p> <p>tj. o przestępstwo z art. 234 k.k.</p> <p>II. w dniu 3 stycznia 2020 roku przed Sądem Rejonowym w J. w sprawie o sygn. akt II Kp (...) będąc pouczone o odpowiedzialności karnej za składanie fałszywych</p>	

		<p>zeczności, złożyła nieprawdziwe zeznania na okoliczność doprowadzenia jej do obcowania płciowego przez obywatela W. A. A. i jednocześnie fałszywie oskarżyła go przed organem powołanym do orzekania w sprawach o przestępstwo tj. przed w/w sądem o popełnienie w/w czynu zabronionego z art. 197 § 1 k.k.</p> <p>tj. o przestępstwo z art. 233 § 1 k.k. w zw. z art. 234 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k.</p> <p>III. w nocy z 1 na 2 stycznia 2020 roku w M., woj. (...) pozbawiła wolności A. A. poprzez uniemożliwienie mu opuszczenia mieszkania,</p> <p>tj. przestępstwo z art. 189 § 1 k.k.</p> <p>IV. w nocy z 1 na 2 stycznia 2020 roku w M., woj. (...) poprzez zadawanie uderzeń rękoma po twarzy, szarpanie za włosy oraz zadawanie uderzeń filiżanką w głowę naruszyła czynność narządu ciała A. A. na okres trwający nie dłużej niż 7 dni</p> <p>tj. przestępstwo z art. 157 § 2 k.k.</p>	
Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za nieudowodnione	Dowód	Numer karty	
1a	Doprowadzenie A. Ł. przemocą do obcowania	wyjaśnienia oskarżonej	k. 242-244v,

	płciowego przez obywatela W. A. A..		321v
2a.	Trudności w opuszczeniu mieszkania oskarżonej przez pokrzywdzonego spowodowane nieumiejętnością otwarcia drzwi.	wyjaśnienia oskarżonej	k. 242-244v, 321v
3a	Wpływ choroby oskarżonej (zaburzeń konwersyjnych) na sposób zrelacjonowania przez nią przebiegu zajścia.	wyjaśnienia oskarżonej	k. 242-244v, 321v
OCena DOWODÓW			
1.1. Dowody będące podstawą ustalenia faktów			
Lp. faktu z pkt 1.1	Dowód	Zwięźle o powodach uznania dowodu	
1.1	wyjaśnienia oskarżonej	Sąd dał wiarę wyjaśnieniom oskarżonej wyłącznie w zakresie dotyczącym okoliczności niespornych, a mianowicie: nawiązania kontaktu z A. A. na portalu randkowym (...), zaproszenia go do M., zakupu alkoholu i wspólnego pobytu u jej w mieszkaniu z pokrzywdzonym.	
1.1 do 1.9	zeznania A. A.	Zeznania pokrzywdzonego były przekonujące, a przy tym rzeczowe, logiczne i składne. Cechował je obiektywizm i brak dążenia do dodatkowego obciążenia oskarżonej. Zeznania	

		<p>pokrzywdzonego, co do przebiegu zdarzenia są konsekwentne oraz spójne wewnętrznie i zewnętrznje. Znajdują potwierdzenie w nagraniu z (...), protokole oględzin rzeczy (telefonów komórkowych) oraz protokole badania stanu trzeźwości. Depozycje A. A. korespondują też z zeznaniami funkcjonariusza policji K. H., który uczestniczył w interwencji podejmowanej na zgłoszenie pokrzywdzonego. W zakresie powstałych u pokrzywdzonego obrażeń znajdują odzwierciedlenie w opinii sądowno – lekarskiej, która potwierdziła możliwość ich powstania w okolicznościach podanych przez pokrzywdzonego. Wskazane wyżej okoliczności, zdaniem Sądu, ostatecznie przesądzają o wiarygodności zeznań pokrzywdzonego i uznaniu ich za odpowiadające rzeczywistemu stanowi rzeczy.</p>	
1.9	Zeznania K. H.	<p>Zeznania świadka stanowiły relację z podjętych przez niego czynności służbowych. Świadek zwrócił uwagę, że podczas ich interwencji oskarżona wypowiadała się chaotycznie, nieskładnie. Co znamienne, świadek zaznaczył, że po przybyciu na miejsce pod blok</p>	

		<p>oskarżonej i usłyszeniu wersji przebiegu zdarzenia od A. A., udali się do mieszkania A. Ł. Wskazał, że oskarżona najpierw poszła się ubrać, potem gdy do nich wróciła powiedziała, że została zgwałcona przez w/w. Zaznaczył, że od A. Ł. padły również wówczas słowa, że gdy odzyska klucz od sypialni to wycofa sprawę o gwałt. Świadek podkreślił, że zachowanie oskarżonej odbiegało od typowego zachowania osoby po tego typu traumatycznych przeżyciach. Symptomatyczne jest również to, że to A. A. dzwonił na numer alarmowy z prośbą o interwencję.</p>	
1, 3,4,5,6,7	Protokół oględzin rzeczy (telefonu A. A.) akt PR Ds. (...)	Dowody wiarygodne. Protokoły zawierają zrzuty ekranów z telefonów pokrzywdzonego i oskarżonej, z treścią rozmów prowadzonych przez A. Ł. z A. A. zarówno na portalu randkowym B., jak i w trakcie spotkania w mieszkaniu oskarżonej. Znajduje się w nich także korespondencja prowadzona między A. Ł. a A. S. w czasie, gdy w jej mieszkaniu przebywał pokrzywdzony.	
Protokół oględzin rzeczy (telefonu A. Ł.) akt PR Ds. (...)			

4	Protokół badania stanu trzeźwości A. A. akt PR Ds. (...)	Dowody sporządzone rzetelnie. Na ich podstawie sąd ustalił, że w czasie przedmiotowej wizyty w miejscu zamieszkania oskarżonej A. A. był trzeźwy, a A. Ł. znajdowała się pod działaniem alkoholu.	
	Protokół badania stanu trzeźwości A. Ł. akt PR Ds. (...)		
7	Protokół oględzin miejsca akt PR Ds. (...)	Dowód sporządzony rzetelnie.	
8	Opinia sądowo-lekarska dot. A. A. akt PR Ds. (...)	Opinia sądowo – lekarska dotyczące obrażeń ciała jakich doznał A. A. wskazuje na zakres tych obrażeń i na możliwy mechanizm ich zaistnienia. Pokrzywdzony doznał urazu głowy w części skroniowo-ciemieniowej, co koreluje z jego twierdzeniami, iż został uderzony przez pokrzywdzoną twardym przedmiotem (filiżanką). Natomiast w wyniku zadrapania paznokciami pokrzywdzony doznał otarcia naskórka na lewym przedramieniu oraz grzbiecie ręki lewej. Sąd podzielił wnioski opinii sądowo – lekarskiej biegłego L. K.. Opinia jest wyczerpująca, rzeczowa, zawierają odpowiedzi na wszystkie istotne kwestie związane z mechanizmem zaistnienia u pokrzywdzonego obrażeń ciała.	

8	Pismo Wojewody (...) (nagranie z (...)) akt PR Ds. (...)	Dowód wiarygodny. Nagranie z Centrum Powiadamiania Ratunkowego potwierdza wersję zaprezentowaną przez A. A..	
10	Opinia sądowo-psychologiczna akt sporządzona przez biegłą B. N.	Wnioski opinii sądowo-psychologicznej sąd podzielił w całości. Biegła w niniejszej sprawie opiniowała trzykrotnie. Przeprowadziła badanie psychologiczne A. Ł., była obecna podczas przesłuchania w/w przed Sądem w dniu 3 stycznia 2020 roku, zapoznała się z całościową dokumentacją medyczną dotyczącą konsultacji psychiatrycznych, psychologicznych A. Ł. oraz leczenia szpitalnego. Wnioski końcowe są wynikiem głębokiej analizy poczynionej przez biegłą. Opinie zostały sporządzone rzetelnie i zgodnie ze wskazaniami wiedzy specjalistycznej. Pozostawały ważkim dowodem, będącym podstawą istotnych ustaleń m.in. co do szczerości zeznań, zdolności do postrzegania, zapamiętywania i odtwarzania faktów, a także wpływu jej stanu zdrowia psychicznego na wskazane procesy. Jak podała biegła psycholog do zeznań pokrzywdzonej należy odnosić się z ostrożnością z uwagi na uwarunkowania natury psychologicznej. Ponadto,	

		<p>biegła zwróciła uwagę, że A. Ł. składa zeznania ze swojej perspektywy, nie ma dystansu do własnych wypowiedzi. Nie widzi swojego udziału w zdarzeniu. Biegła opiniowała, że zeznania złożone w/w zawierają niespójności i z punktu widzenia psychologicznego ich ocena wymaga ostrożności.</p>	
Uzupełniająca ustna opinia			
11, 12	Karta karna	Dowód niesporny.	
Postanowienie Sądu Rejonowego w J. z dnia o sygn. II Kp (...)			
12	Opinia sądowo-psychiatryczna	<p>Podstawę ustaleń faktycznych w zakresie poczytalności oskarżonej w chwili popełnienia zarzucanego jej czynu stanowiła przeprowadzona w sprawie opinia sądowo-psychiatryczna. Biegli zawarli w omawianej opinii szczegółowe sprawozdanie z przeprowadzonych badań oraz uzasadnili swoje wnioski odnośnie stanu psychicznego oskarżonej w inkryminowanym czasie. Sąd, uznając opinię za jasną, pełną i nie budzącą zastrzeżeń co do wiedzy i bezstronności sporządzających ją</p>	

		biegłych, przyjął płynące z niej wnioski za własne.	
1.2. Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów (dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz niemające znaczenia dla ustalenia faktów)			
Lp. faktu z pkt 1.1 albo 1.2	Dowód	Zwięźle o powodach nieuwzględnienia dowodu	
1a.	Wyjaśnienia A. Ł.	<p>Wyjaśnienia oskarżonej pozostają w sprzeczności z ocenionymi wyżej jako wiarygodne dowodami, a przy tym są nieracjonalne i sprzeczne z wnioskami płynącymi z zasad doświadczenia życiowego. Analiza treści korespondencji i translacji rozmów prowadzonych przez A. Ł. z A. A. prowadzi do jednoznacznej konstatacji odnośnie celu spotkania obojga stron w dniu 1 stycznia 2020 roku. Naiwne były wywody oskarżonej, że nie planowała podjęcia stosunków seksualnych z pokrzywdzonym, a jej pozostaje intencje ograniczały się jedynie do pocałunków i czułości.</p> <p>Nie sposób nie zauważyć, że to oskarżona dążyła do spotkania z pokrzywdzonym, czyniąc to wręcz natarczywie. Symptomatyczne było dalej, że jeszcze przed przyjazdem do M. A.</p>	

A. prosił oskarżoną o przesłanie mu „seksownych zdjęć”, w odpowiedzi na co A. Ł. wysłała swoje zdjęcie w skąpej bieliźnie (k. 46 akt Ds.). Wreszcie w trakcie dalszej konwersacji pokrzywdzony wprost zapytał swą rozmówczynię, czy chce „uprawiać z nim seks”, na co ta odpowiedział twierdząco (k. 46 akt Ds.). W tym kontekście wyjaśnienia oskarżonej, w których utrzymywała ona, że cel spotkania był wyłącznie towarzyski, są zupełnie nieprzekonujące. Nie można sensownie utrzymywać, że dojrzała kobieta, w wieku pozwalającym na stwierdzenie, że posiada doświadczenie życiowe, spotkała się z nieznanym sobie wcześniej mężczyzną, niedawno przy tym poznanym na portalu randkowym, w swoim mieszkaniu, w godzinach wieczornych w innym celu niż faktycznie zrealizowany i to w sytuacji, gdy uprzednio przesyłała mu wiadomości o treści takiej jak te z k. 46 akt prokuratorskich.

Wprawdzie to, że oskarżona umówiła się z pokrzywdzonym w jednoznacznym celu nie świadczy jeszcze o tym, że do współżycia płciowego doszło za zgodą obojga uczestników spotkania, ale taką tezę potwierdzają dalsze

wyniki oględzin telefonu A. Ł.. Co znamienne, w trakcie spotkania z A. A. oskarżona korespondowała z innym mężczyzną (A. S.) na temat oczekiwanego od niego prezentu urodzinowego (i okoliczności jego wręczenia).

Korespondencja ta, niezależnie od innych symptomatycznych wypowiedzi A. Ł., wprost zawiera też jednak twierdzenia dotyczące przebiegu spotkania z A. A. (k. 80 akt Ds.). Oskarżona wręcz chwaliła się przed swym znajomym udanym stosunkiem płciowym z pokrzywdzonym.

Twierdzenia oskarżonej, że jej wypowiedzi były pozorowane i „pisać może co chce” nie wytrzymują konfrontacji z wnioskami płynącymi z zasad logiki i treścią zeznań A. A.. Z. przy tym trzeba, że wiadomość do A. S. traktującą „o super seksie z A.” oskarżona napisała o godzinie 23.46, niedługo przed tym jak pokrzywdzony skontaktował się z numerem alarmowym Policji prosząc o interwencję (godzina 00.37).

Nie sposób dalej pominąć treści wiadomości przesyłanych pokrzywdzonemu przy użyciu tłumacza. Jednoznacznie wynika z nich, że współzycie płciowe było dobrowolne

i bardzo dla oskarżonej satysfakcjonujące.

Sprzeczne z zasadami doświadczenia życiowego jest twierdzenie, że takie wiadomości mogła przesyłać ofiara zgwałcenia. Nielogiczne są także wywody oskarżonej jakoby A. A. sam do siebie pisał takie wiadomości wszedłszy uprzednio podstępnie w posiadanie jej telefonu komórkowego. Ich analiza przekonuje, że pisała jej oskarżona. Stanowią one logiczny ciąg od zauroczenia i wyrażania satysfakcji z okoliczności spotkania, aż po rozczarowanie, negatywne emocje i groźby oskarżenia o zgwałcenie. Nie da się sensownie utrzymywać, że pisał je pokrzywdzony. Miałby on jakoby dopuścić się najpierw poważnego przestępstwa przeciwko wolności seksualnej A. Ł., następnie pod jej chwilową nieobecność (pobyt w łazience) napisać sam do siebie wskazane wiadomości, a następnie jeszcze wezwać Policję na pomoc, w sytuacji gdy oskarżona nie chciał wypuścić go z mieszkania. Prawem oskarżonej jest bronić się w dowolny sposób, ale tego typu twierdzenia zwyczajnie nie wytrzymują konfrontacji z elementarnymi zasadami logiki.

Symptomatyczne było dalej zachowanie

		<p>oskarżonej już w trakcie interwencji Policji, relacjonowane przez świadka K. H.. Dopiero na pewnym jej etapie poinformowała, że padał ofiarą przestępstwa, zastrzegając przy tym, że wycofa oskarżenia w przypadku gdy pokrzywdzony zwróci jej, zabrany jakby uprzednio klucz o drzwi wewnętrznych mieszkania.</p>	
2a.	Wyjaśnienia A. Ł.	<p>Sąd nie dał wiary wyjaśnieniom oskarżonej odnoszącym się do tego, że nie utrudniała A. A. opuszczenia mieszkania. Wszak gdyby tak w rzeczywistości było pokrzywdzony nie dzwoniłby na numer alarmowy, wzywając pomoc funkcjonariuszy, narażając się tym samym na odpowiedzialność z tytułu bezpodstawnego wezwania służb. Rozmowa A. A. z dyspozytorem z (...) została nagrana, co potwierdza wersję pokrzywdzonego. Nadto, fakt ten wynika też z wiadomości napisanej na translatorze przez A. A. / k. 39 akt PR Ds. (...)/. Zapis tego zgłoszenia jest przy tym symptomatyczny dla oceny wiarygodności wyżej wskazanych wyjaśnień oskarżonej. Wynika z niego niezbicie, że to oskarżona jest agresywna, wulgarna, używa przemocy. Taka postawa nie</p>	

		<p>charakteryzuje bynajmniej ofiary przestępstwa, koreluje natomiast z zeznaniami A. A. odnośnie zachowania oskarżonej. Wyjaśnienia A. Ł. były o tyle dalej nielogiczne, że nie można racjonalnie pogodzić ich z treścią kolejnych zapisów w telefonie komórkowym pokrzywdzonego. Zarzucała mu ona wszak w nich, że ją wykorzystał, potraktował niegodziwie, a teraz chce porzucić; zapowiedziała też oskarżenie o zgwałcenie. Tymczasem jej telefon komórkowy miał być zamknięty w pokoju, do którego klucz ukrył A. A. i to jakoby z tej przyczyny to on, nie zaś oskarżona wezwał Policję. W świetle zasad poprawnego rozumowania zbyt jest pogłębione argumentowanie dlaczego wiadomości tych nie mógł napisać sam do siebie pokrzywdzony, zwłaszcza w kontekście zapisu z jego telefonicznego zgłoszenia na numer alarmowy (obie sytuacje działały się jednocześnie).</p>	
3a.	Wyjaśnienia A. Ł.	Sąd nie podzielił wyjaśnień oskarżonej w zakresie w jakim kwestionowała prawidłowość poczynionych wniosków przez biegłą S.-N. w zakresie zdolności jej postrzegania, odtwarzania, jak również wpływu jej choroby na	

przebieg zdarzenia. Biegła wydała kompleksową opinię, m.in. po uprzednim przebadaniu oskarżonej, jak i po zapoznaniu się z jej dokumentacją medyczną. Toteż w tym zakresie wyjaśnienia oskarżonej sąd potraktował jako nieudolną próbę obrony. Wskazać przy tym trzeba, że twierdzenia oskarżonej odnośnie tego, że z powodu doznawanych przez nią zaburzeń konwersyjnych, interweniujący policjanci mogli błędnie ocenić jej zachowanie, były zupełnie chybione. Rzecz nie tylko w tym, że świadek H. w żadnym zakresie nie potwierdził takich wywodów, ale przede wszystkim nie miały one znaczenia dla rozstrzygnięcia sprawy. Chodziło wszak o treść wypowiedzi oskarżonej nie zaś jej ewentualne zachowanie w obecności funkcjonariuszy. Co więcej, nieprawdziwe zeznania A. Ł. złożyła przed sądem, w obecności psychologa, sam zaś czynność była rejestrowana. Nic nie wskazywało na to, że rozpoznane u oskarżonej schorzenie miało jakikolwiek wpływ na treść wypowiedzi. Sama oskarżona z resztą tak nie twierdziła. Przeciwnie, w jednoznaczny, stanowczy i pewny sposób opisała przebieg zdarzenia, zarzucając A. A., że

		przemocą doprowadził ją do obcowania płciowego.	
	Zeznania Z. Ł.	Wnioski co do wiarygodności zeznań świadków w zakresie ich relacji co do przebiegu zdarzenia z udziałem oskarżonej i pokrzywdzonego, były pochodną oceny wyjaśnień A. Ł.. Wiedzę na temat okoliczności zajścia posiadali oni wyłącznie z relacji oskarżonej. Ich zeznania należy ocenić jako nieobiektywne, zmierzające do swoistego „wybielenia” oskarżonej. Jako rodzice oskarżonej zaprezentowali postawę zmierzającą do ochrony swojej córki.	
	Zeznania J. Ł.		
	PODSTAWA PRAWNA WYROKU		
	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Oskarżony	
#	1.3. Podstawa prawna skazania albo warunkowego umorzenia postępowania zgodna z zarzutem	I, II, III, IV	A. Ł.
	Zwięźle o powodach przyjętej kwalifikacji prawnej		
	W zakresie czynu z pkt I:		

Oskarżona zrealizowała przedmiotowe i podmiotowe znamiona przestępstwa kwalifikowanego z art. 234 k.k. Znamie fałszywości oskarżenia interpretowane jest jako wymaganie, aby oskarżenie było nieprawdziwe zarówno przedmiotowo, jak i podmiotowo.

Przedmiotowa nieprawdziwość oskarżenia zachodzi w razie niezgodności podanych faktów (a nie tylko opinii oskarżającego) z obiektywnym stanem rzeczy. Podmiotowa nieprawdziwość oznacza natomiast, że sprawca ma świadomość obiektywnej nieprawdziwości stawianych zarzutów.

Dyspozycja art. 234 k.k. nie wymaga, aby fałszywe oskarżenie zostało złożone bezpośrednio przed organem właściwym do ścigania lub orzekania w konkretnej sprawie; wystarczające jest – lege non distinguente – aby zawiadomienie skierowane było do organu ogólnie właściwego do ścigania przestępstw. A. Ł. w dniu w dniu 2 stycznia 2020 roku w M., w trakcie interwencji funkcjonariuszy policji wezwanych przez A. A., zawiadomiła funkcjonariuszy o popełnieniu przez pokrzywdzonego na jej szkodę czynu

zabronionego fałszywie oskarżając obywatela W. A. A. o doprowadzenie jej przemocą do obcowania płciowego, mimo iż wiedziała, że twierdzenia te nie polegają na prawdzie.

W zakresie czynu z pkt II:

Odpowiedzialności karnej za składanie fałszywych zeznań podlega ten, kto składając zeznanie mające służyć za dowód w postępowaniu sądowym lub innym postępowaniu prowadzonym na podstawie ustawy zeznaje nieprawdę lub zataja prawdę. Warunkiem odpowiedzialności za składanie fałszywych zeznań jest ponadto uprzedzenie osoby składającej zeznanie przez osobę przyjmującą zeznanie o takiej odpowiedzialności. W związku z ustnym zawiadomieniem o popełnieniu przez A. A. na jej szkodę czynu zabronionego z art. 197 § 1 k.k. A. Ł. składała zeznania mające służyć za dowód w postępowaniu sądowym, będąc przesłuchiwaną w dniu 3 stycznia 2020 roku przez Sąd Rejonowy w J. w sprawie o sygn. akt II Kp (...). Przed przesłuchaniem została prawidłowo uprzedzona o odpowiedzialności karnej za złożenie fałszywych zeznań, złożyła

nieprawdziwe zeznania na okoliczność doprowadzenia jej do obcowania płciowego przez obywatela W. A. A. i jednocześnie fałszywie oskarżyła go przed organem powołanym do orzekania w sprawach o przestępstwo tj. przed w/w sądem o popełnienie w/w czynu zabronionego z art. 197 § 1 k.k.

W zakresie czynu z pkt I:

Przestępstwo z art. 189 § 1 k.k. polega na pozbawieniu drugiego człowieka wolności w znaczeniu swobody ruchów i możliwości zmiany miejsca przebywania. Pozbawienie wolności jest przestępstwem materialnym, którego skutkiem jest dłuższe lub chociażby krótkotrwałe pozbawienie człowieka wolności wbrew jego woli. Oskarżona w nocy z 1 na 2 stycznia 2020 roku w M. pozbawiła pokrzywdzonego wolności, a mianowicie zamknęła drzwi wyjściowe mieszkania, w którym przebywała razem z A. A. i zatrzymała klucze, tak że nie mógł się on z niego wydostać. Tym samym uniemożliwiła pokrzywdzonemu jego opuszczenie.

W zakresie czynu z pkt IV:

Przestępstwo z art. 157 § 2 k.k. polega na spowodowaniu przez sprawcę skutku w postaci naruszenia czynności narządu ciała lub rozstroju zdrowia trwającego nie dłużej niż 7 dni. Pojęcie to obejmuje wszystkie zachowania sprawy pozostające w związku przyczynowym i normatywnym z w/w skutkiem.

W nocy z 1 na 2 stycznia 2020 roku w M., w wyniku zastosowania przez oskarżoną wobec pokrzywdzonego przemocy fizycznej polegającej na zadawaniu uderzeń rękoma po twarzy, szarpania za włosy oraz zadawania uderzeń filizanką w głowę naruszyła czynność narządu ciała A. A. na okres trwający nie dłużej niż 7 dni. Zachowanie oskarżonej pozostaje w ścisłym związku przyczynowo – skutkowym z obrażeniami jakich doznał pokrzywdzony.

#	1.1. Podstawa prawna skazania albo warunkowego umorzenia postępowania niezgodna z zarzutem		
---	--	--	--

Zwięzłe o powodach przyjętej kwalifikacji prawnej			
#	1.4. Warunkowe umorzenie postępowania		
Zwięzłe wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięzłe o powodach warunkowego umorzenia postępowania			
#	1.5. Umorzenie postępowania		
Zwięzłe wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięzłe o powodach umorzenia postępowania			
#	1.6. Uniewinnienie		
Zwięzłe wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięzłe o powodach uniewinnienia			
KARY, Środki Karne, PRzepadek, Środki Kompensacyjne i środki związane z poddaniem sprawcy próbie			
Oskarżony	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Punkt z wyroku odnoszący się do przypisanego czynu	Przytoczyć okoliczności
A. Ł.	I	I	Czyn przypisany oskarżonej w pkt I uznać

			<p>należy za zawiniony. Jest ona osobą dorosłą, w inkryminowanym czasie miała zachowaną zdolność rozpoznania znaczenia czynu i pokierowania własnym postępowaniem. Zdaniem Sądu, stopień społecznej szkodliwości czynu należało ocenić jako znaczny. Przedmiotem ochrony w zakresie przestępstw przypisanych oskarżonej jest prawidłowe funkcjonowanie wymiaru sprawiedliwości. Zachowaniem swoim spowodowała podjęcie wielu czynności przez organy ścigania, w sytuacji gdy nie było ku temu podstaw. Wskazać należy, że organy ścigania powinny koncentrować się na wykrywaniu i ściganiu rzeczywistych przestępstw, a nie pozorowanych. Sąd miał na względzie, że oskarżona działała umyślnie, w zamiarze bezpośrednim. Jako okoliczność łagodzącą sąd wziął pod uwagę uprzednią niekaralność – okoliczność ta dotyczy czynów z pkt I-IV wyroku. Za adekwatną karę w zakresie czynu z pkt I sąd uznał karę 4 miesięcy pozbawienia wolności</p>
II	II	<p>Niewątpliwie czyn z pkt II popełniony przez oskarżoną cechuje znaczny stopień społecznej szkodliwości i pełny stopień zawinienia.</p>	

		<p>Oskarżona dopuściła się zamachu na prawidłowe funkcjonowanie wymiaru sprawiedliwości. Zupełnie nie przejęła się uprzedzeniem o odpowiedzialności karnej za złożenie fałszywych zeznań. Jednocześnie dokonała zamachu na dobra osobiste człowieka pomówionego A. A.. Fałszywe oskarżenie powoduje przecież niebezpieczeństwo wystąpienia wielu dolegliwych dla niego konsekwencji moralnych i prawnych. Ponadto mając możliwość rozpoznania faktycznego i społecznego znaczenia czynów, mając możliwość zgodnego z prawem zachowania, nie będąc przez nikogo zmuszaną, zdecydowała się popełnić przestępstwa. Za przypisany w pkt II czyn sąd, mając na względzie powyższe wymierzył oskarżonej karę 10 miesięcy pozbawienia wolności.</p>	
III	III	<p>Nie budzi wątpliwości, że zachowanie oskarżonej opisane w pkt III wyroku stanowiło czyn zabroniony o dużej społecznej szkodliwości. Przy ocenie stopnia społecznej szkodliwości, Sąd kierował się w szczególności rodzajem i charakterem naruszonego dobra, jakim jest wolność człowieka, rozmiarami wyrządzonej szkody - oskarżona wywołała</p>	

		<p>poczucie strachu u pokrzywdzonego, oraz że czynu tego oskarżona dopuściła się umyślnie z zamiarem bezpośrednim. Za przypisany w pkt III czyn, sąd za adekwatną karę uznał karę 3 miesięcy pozbawienia wolności.</p>	
IV	IV	<p>W zakresie pkt IV zważyć należy, że swoim zachowaniem oskarżona ugodziła w podstawowe dobro chronione prawem jakim jest ludzkie zdrowie. Oskarżona A. Ł. w pełni zdawał sobie sprawę z przedsięwziętych działań na szkodę pokrzywdzonego. Używając wobec pokrzywdzonego siły fizycznej, liczyła się z tym, że spowoduje u niego w ten sposób obrażenia ciała. W tym stanie rzeczy Sąd wymierzył oskarżonej karę 2 miesięcy pozbawienia wolności.</p>	
V	I, II, III, IV	<p>W miejsce orzeczonych za poszczególne przestępstwa kar jednostkowych na mocy art. 85 § 1 k.k. i art. 86 § 1 k.k. Sąd wymierzył oskarżonej karę łączną 1 roku pozbawienia wolności. Sąd odstąpił przy wymiarze kary łącznej od zasady kumulacji. Na wymiar orzeczonej kary łącznej pozbawienia wolności wzgląd miał związek podmiotowy i przedmiotowy między zbiegającymi się przestępstwami oraz</p>	

		<p>prewencyjne oddziaływanie kary, w znaczeniu prewencji ogólnej i indywidualnej. Oskarżona popełnił przestępstwo przed wejściem w życie ustawy z dnia 19 czerwca 2020 roku o dopłatach do oprocentowania kredytów bankowych udzielanych przedsiębiorcom dotkniętym skutkami COVID-19 oraz o uproszczonym postępowaniu o zatwierdzenie układu w związku z wystąpieniem COVID-19 (Dz. U. 2020.1086). Poprzednia treść art. art. 85 § 1 k.k. i art. 86 § 1 k.k. była dla niej względniejsza, toteż to ją Sąd przyjął za podstawę wymiaru kary (art. 4 § 1 k.k.). Zdaniem Sądu kara łączna 1 roku pozbawienia wolności pozwoli na uświadomienie oskarżonej potrzeby i konieczności przestrzegania porządku prawnego, a przy tym spełni swoje zadanie na polu społecznego oddziaływania.</p>	
VI	V	<p>Sąd jednocześnie warunkowo zawiesił wykonanie orzeczonej kary pozbawienia wolności - po myśli art. 69 § 1 i 2 k.k. i art. 70 § 1 k.k. - uznając, iż będzie to wystarczające dla osiągnięcia względem oskarżonej celów kary, a w szczególności zapobieżenia powrotowi do przestępstwa. Oskarżona nie jest</p>	

		<p>sprawcą silnie zdemoralizowanym, którego resocjalizacja skutecznie powieść może się tylko w warunkach izolacji. Okres próby sąd oznaczył na 2 lata, uznając go za uzasadniony okolicznościami sprawy. Taki okres próby pozwoli dostatecznie zweryfikować trafność założonej prognozy kryminologicznej.</p>	
VII	VI	<p>Sąd wymierzył oskarżonej także karę grzywny w wysokości 80 stawek dziennych ustalając wysokość jednej stawki dziennej na kwotę 20 złotych. Uwzględniła ona jej sytuację rodzinną i materialną. Kara grzywny została wymierzona w oparciu o przepis art. 71 § 1 k.k. w zw. z art. 33 § 1 i 3 k.k., który to daje podstawę orzeczenia grzywny obok warunkowo zawieszanej kary pozbawienia wolności. Kara o charakterze finansowym zdaniem sądu stanowić będzie wobec oskarżonej jeden z elementów instytucji probacji.</p>	
VIII	VI	<p>Sąd na mocy art. 72 § 1 pkt.1 kk zobowiązał oskarżoną A. Ł. w okresie próby do informowania kuratora sądowego o przebiegu próby. Zobowiązanie oskarżonej do informowania kuratora o przebiegu okresu</p>	

		próby ma stanowić rzeczywistą kontrolę nad przestrzeganiem przez w/w przepisów prawa.	
1Inne ROZSTRZYGNIECIA ZAwarte w WYROKU			
Oskarżony	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Punkt z wyroku odnoszący się do przypisanego czynu	Przytoczyć okoliczności
6. inne zagadnienia			
<p>W tym miejscu sąd może odnieść się do innych kwestii mających znaczenie dla rozstrzygnięcia, a niewyjaśnionych w innych częściach uzasadnienia, w tym do wyjaśnienia, dlaczego nie zastosował określonej instytucji prawa karnego, zwłaszcza w przypadku wnioskowania orzeczenia takiej instytucji przez stronę</p>			
KOszty procesu			
Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności		
IX	Sąd na podstawie art. 29 ust. 1 ustawy z dnia 26 maja 1982 roku – Prawo o adwokaturze (t.j. Dz. U. z 2002 r., Nr 123, poz. 1058 ze zm.) w zw. z § 17 ust. 2 pkt 3 w zw. z § 4 ust. 3 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 3		

	<p>października 2016 roku w sprawie ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej przez adwokata z urzędu (Dz. U. z 2016 r., poz. 1714) przyznał od Skarbu Państwa r. pr. E. F. kwotę 1033,20 złote tytułem kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej oskarżonej A. Ł. z urzędu.</p>	
<p>X, XI</p>	<p>Sąd na podstawie art. 627 k.p.k. zasądził od oskarżonej A. Ł. na rzecz Skarbu Państwa kwotę 1.673,41 złote tytułem kosztów sądowych, w tym 340 złotych tytułem opłat od wymierzonych kar i 1.333,41 złotych tytułem wydatków.</p> <p>Na koszty te złożyły się:</p> <ul style="list-style-type: none"> - 180 złotych opłaty od kary pozbawienia wolności (art. 2 ust. 1 pkt 3 ustawy z dnia 23 czerwca 1973 roku o opłatach w sprawach karnych); - 160 złotych opłaty od kary grzywny (art. 3 ust. 1 ustawy o opłatach w sprawach karnych); - 721,41 złotych – tytułem wynagrodzenia biegłych tłumaczy z języka włoskiego; - 130 złotych – tytułem kosztów opinii biegłej B. N.; 	

- 60 złotych –
za trzykrotne pozyskanie
informacji z KRK;

- 40 – złotych – tytułem
ryczałtu za doręczenia;

- 382 złote - tytułem
kosztów opinii sądowo –
psychiatrycznej.

Oskarżona ma stały
dochód w takiej wysokości,
że poniesienie kosztów
procesu, spowodowanych
wszak jej własnym
działaniem, nie będzie
stanowić dla niej
nadmiernej uciążliwości.

Na podstawie art. 624
§ 1 k.p.k. zwolnił
A. Ł. od obowiązku
ponoszenia pozostałej
części wydatków, na które
złożyło się wynagrodzenie
ustanowionego z urzędu
obrońcy, za czym
przemawiały względy
słuszności.

1Podpis